

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus III. Scena 4

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

Actus III. Scena 4.

MILES, & AMICA.

Qua de conditione mihi conduxerim, tenes, Pamphila.

AMIC. Teneo, ut annum hunc totum seruiam tibi.

MILES. Neq; quenquam interea virum alium prorsus ad te admittas.

AMIC. Sic est.

MILES. Mihi adhærebis, Pamphila. Quod ego iussero ac voluero, facies: quod noluero ac vetuero, fugies, neq; conari id facere audebis.

AMIC. Faciam, quod voluero, quod autem noluero, fugiam, Semper me solus ductabis tibi, si solus dabis semper, quæ poscam.

MILES. Ne sis sollicita: Sed responde mihi prius, quod te rogo. Etiamne ædes compilare nosti & scrinia?

AMIC. Væ homini isti, qui januam negligenter obseravit.

MIL. Etiam gallinaria?

AMIC. Perpulcrè.

MIL. Sed in furto deprehensa quid facis?

AMIC. Per nego & obduro, pejero deniq;

Tunc

Tum: Si cui quid debeo, rem tergo solvo:
An sic placeo tibi, Miles?

MIL. Optimè: sed cujas es?

AMIC. Cresla sum domo. (nisti?)

MIL. Sed qua occasione in Siciliam ve-

AMIC. Audire si lubet, dicam.

MIL. Lubet ædepol.

AMIC. Erat mihi paupercula mater, lana ac tela victum quaritans: quæ cum vidua esset, decentem me puellam cauponi dedit ancillam. Ibi ego herum mihi fidem fraudavi, heræ infidelis fui, parietes perfodi, manus alienis admovi oculis, damnoq; & dedecori heris fui: creditum quod fuerat, datum pernegavi, conceptis non raro verbis pejerans. Interim quicquid ego & Cellarius clam in cubiculo consumseramus, ille sciebat in rationes referre hospitem. Quadam verò nocte cum mihi persuasisset, quod amans solet amanti, ac plenam deinde navem vidisset: me relicta aufugit atq; erupit. Ego militem quendam, in cauponam nostram qui diverterat, secuta per mare officii causa, tandem in hanc appuli Insulam. Is autem in prælio nuper obiit, novisq; nuptiis torum vacuum fecit.

MIL.

MIL. Sat habeo, eamus intro.

AMIC. Ego verò, cùm sum assueta vi-
no & multibiba : non prius intro, quàm
certa sim, an vini veteris utrem hïc habe-
am, ut potem noctuatq; interdiu ?

MIL. Cauponum obliviscendi mores,
discendi stratiotici. Nam nos milites in
straminea saepe culcitra dormimus, aplu-
dam edimus, flocesq; bibimus.

AMIC. Urtica victitare non didici. Ita-
que jam non intravero tecum.

MIL. Bono sis animo : si mihi fidelis
fueris, nil deerit tibi.

AMIC. Impera mihi quidvis, & quo-
vis modo. Scitè me accommodabo ad
mores ac nutus tuos.

MIL. Sequere ergo, Pamphila.

AMIC. Sequor, ac tibi tantisper cre-
do, dum argentum tinniverit.

Actus III. Scena 5.

PHILETUS, HYBRISTES, PHILOTY-
RANNUS, MISOPHILOSOPHUS.

Nunc, nunc tempus est deliberandi, ô
focii, ecquid porrò nobis sit agen-
dum ?